

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XI. Octaua Classis ex Sibyllis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

DECIMAE QUARTAE ÆTATIS, CŌcilium VIENNENSE, unde exstat Clementina vnica de summa Trinitate & fide Catholica.

DECIMAE QVINTAE ÆTATIS, Concilium FLORENTINVM sess. vlt. in decreto de processione Spiritus sancti.

DECIMAE SEXTAE, Concilium TRIDENTINVM sess. 3. Continuata est igitur fides S. Trinitatis consubstantialis, quæ vnus Deus verus est, ab Apostolicis temporibus vsq; ad nos; quod est argumentum insigne veritatis, nec enim hæreses tam diu durauerunt vnquam.

CAPVT XI.

Octava Classis ex Sibyllis.

SIBYLLAE multa clarius prædixerunt, quàm vlli Prophetarum. Citant verò Sibyllarum testimonia Iustinus, Athenagoras, Clemens Alexandrinus, Lactantius, Augustinus, & alij veteres frequentissimè. Quin etiam Clemens libro 6. Stromatum, ante medium, dicit Apostolum Paulum hortatum Gentiles ad lectionem Sibyllarum. Exstat carmen Sibyllæ Erithrææ celeberrimum, cuius capitales literæ faciunt hanc sententiam; Iesus Christus Dei Filius, Saluator, crux, & concluditur hoc disticho:

Vnus & aternus Deus, hic seruator, & idem

Christus pro nobis passus, quem carmina signant.

Et suprâ dixerat de Christo venturo ad iudicium:

Vnde Deum cernent incredulus atque fidelis.

Legi possunt hæc carmina in oratione Constantini Magni ad Sanctorum cœtum, quæ habetur apud Eusebium post vitam Constantini; In qua etiam oratione Constantinus dicit, Ciceronem incidisse in ista carmina, & ea Latina fecisse. Et licet non inueniantur inter opera Ciceronis, tamen lib. 2. de diuinatione affirmat Cicero, se vidisse carmina Sibyllæ, quæ initialibus literis certam sententiam redderent, quod genus carminis Græcè dicitur *ἀποστυχία*. vbi satis indicat, se hæc ipsa carmina legisse. nec enim alia exstant quæ capitalibus literis aliquid significant.

Præterea LACTANTIUS lib. 4. cap. 18. & AUGUSTINUS lib. 18. ciuit. Dei, cap. 23. referunt hæc carmina Sybillarum de Christi diuinitate.

*Ipsa tuum stulta Deum non agnouisti, sed spinea corona
corona, horridumq; fel miscuisti. Item illa: Et dabunt Di
alapas manibus incestis.*

Præterea lib. 6. Sybillinorum circa finem hæc legimus:

*Cum Domus effundet stirpem Dauidica, cuius
In manibus rotas mundus, tellus, mare, calum.*

Et infra:

Namq; Dei malè sana tui te notio fugit, &c.

O lignum felix in quo Deus ipse pependit, &c.

Non nosti miseranda tuum quem proluit olim

In Iordane Deum, &c.

Lib. 8. ponuntur verba Angeli ad MARIAM:

Accipe Virgo Deum gremio intemerata pudico, &c.

CAPVT XII.

Nona Classis ex diuinis testimoniis visionum & miraculorum.

RAEVIDENS Spiritus sanctus Arianam hæresim sapius renouandam, & plurimum Ecclesie nocituram testatissimum esse voluit, eam verissimam esse hæresim.

PRIMO dicitur annis circiter quinquaginta ante extirpationem hæresim, apparuit S. Gregorio Thaumaturgo Virgini MARIÆ, & cum ea S. Ioannes Euangelista, & Virgine impetante Ioannes tradidit Gregorio eam fidei confessionem, in qua prædicatur Verbum, Deus verus, æternus, inuisibilis, increatus, & Trinitas consubstantialis. Refert hæc confessionem Gregorius NYSSENVS in orat. de laudibus Thaumaturgi.

SECUNDO, paulò ante Arianam hæresim reuelauit Deus S. Antonio, vt Athanasius scribit in eius vita, horribila illi mala quæ Arius in Ecclesia inuecturus erat. Ex quo factum est, vt Antonius nullum Arianum ad montem suum accedere pateretur, sed vt pestem quandam ea toto illo monte fugaret.

TERTIO